

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה שלא מן המניין ב'

שהתקיימה ביום שלישי, ו' בניסן התשפ"ו, 24/3/2026

משתתפים:

חברי מועצה:

מראש המועצה	מר אלעד ארזי
חברת מועצה	ד"ר לורן אבישר-אביטן
חבר מועצה	מר צחי אוזן
חברת מועצה	גבי מרים אלגרבל
חברת מועצה	גבי ברוריה אליעז
חברת מועצה	גבי מירית בן אשר
חברת מועצה	ד"ר ענבר כהן
חבר מועצה	פרופ' עופר לוי
חבר מועצה	מר יצחק זיו הלוי

סגל:

מבקר המועצה	מר שמואל לביא
מנהלת המתנ"ס	גבי יעל חמאוי
גזברית המועצה	גבי ימית לוי
דוברת המועצה	גבי גל בר קול
יועץ משפטי	עו"ד יאיר אסור
מנהלת מחלקת חינוך	גבי זהבה הראל

ע ל ס ד ר ה י ו ם :

1. דיווח ראש המועצה.
2. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2026-3.
3. מינויים לשעת חירום:
 - 3.1. אישור מר דייגו קרמינצ'ר במקום מר אוהד סיון שעזב - מספר 2 במכלול הנדסה בזמן חירום.
 - 3.2. הוספת גב' גל בר קול - ראש מכלול מידע לציבור.
 - 3.3. אישור ועדת פס"ח לקליטת אוכלוסייה וטיפול בחללים בזמן חירום.
4. פתיחת תב"ר 463 - הקמה ותחזוקה של מערכים טכנולוגיים על סך 150,000 ש"ח במימון המשרד לביטחון לאומי.
5. פתיחת תב"ר 462 – שיפוץ מתנ"ס על סך 250,000 ₪ במימון משרד נגב גליל.
6. הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבים ב-2,644,673 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-25,187,246 דו"ח 2022 של מתנ"ס להבים.
7. הגדלת תבר 407 - תכנון והרחבת בית העלמין ב-219,048 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-869,048 ש"ח.
8. הקטנת תב"ר 457 - הקמת שלושה מגרשי פאדל (שרונית) ב-56,268.62 ש"ח ושינוי מקור מימון לחברת מבנה. לאחר הקטנה, התקציב יעודכן ל-1,201,917 ש"ח.
9. תב"ר 464 - שוק איכרים להבים-מיתר על סך 500,000 ש"ח במימון נגב גליל.
10. שאילתות.

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב, חברים, ברשותכם, אני מתחיל.

1. דיווח ראש המועצה

אלעד ארזי: אז ערב טוב. מדינת ישראל עדיין בעיצומה של המלחמה. חשוב לנו להדגיש את חשיבות השמירה על הנחיות פיקוד העורף. במיוחד לאחר תקופה ממושכת שאנחנו נמצאים במצב חירום. לעיתים ישנה התרופפות בעמידה בהנחיות, אבל עלינו לשמור על כל הכללים, כדי לשמור על חיי התושבים, על ילדינו, ומשפחתנו. לפני שבוע ראינו שגם אצלנו ביישוב נפלו שברי יירוט. אנחנו יכולים להבין מזה שזה יכול להיות בכל מקום, בכל עת. אנחנו צריכים כל הזמן להיות ערוכים לכך. כוחות הביטחון ומשטרת ישראל טיפלו מיד באירוע, ובאמת, במזל גדול, לא נגרם נזק ולא היו נפגעים. אני אתייחס, ככה ברמה הכללית, שהמועצה שלנו ממשיכה לקיים מערכות מצב שוטפות מדי יום. אנחנו שולחים עדכונים שוטפים לתושבים ואנחנו ממשיכים להיערך לתרחישי חירום בתרגולים שונים. ערכנו השבוע תרגיל נפילת טיל ופתיחת מרכז סיוע ראשוני ביישוב. בתרגיל הזה השתתפו כל מכלולי החירום וכוחות הביטחון היישוביים, משטרת ישראל, כיתת כוננות, מד"א, סע"ר, כוח בקרה של פיקוד העורף מנפת נגב, מגדוד פיקוד העורף. מתנדבים, חניכי מכינת נחשון. ואת התרגיל ניהלו צוות פיקוד העורף, ובסופו נערך תחקיר והתקבלו חיזוקים חיוביים. אבל עם זאת, אני חייב לומר שהרעיון היה להפיק לקחים. טוב, אנחנו ממשיכים לקיים מפגשים והפוגות לילדי היישוב בהתאם להנחיות. בשבוע שעבר קיימנו לשכבות הגיל הצעירות מפגשי הפוגה עם אנשי מקצוע וחניכי מכינת נחשון. במועדון הנוער מתקיימות פעילויות שוטפות לנוער, בממ"דים, מתקיימות הצגות לילדים. החזרנו חוגים רבים ופתחנו את המשחקייה והספרייה. כל זאת כמובן בהתאם להנחיות של פיקוד העורף. מועדוני הוותיקים ומפגשי הוותיקים חזרו לפעול, וכן מפגשי אימהות אחרי לידה בבית ביערה. פעילות בלתי פורמלית בחופשת הפסח. הבוקר, במאמץ מאוד גדול, משותף עם אפטר סקול, פתחנו פעילויות העשרה לילדי הגנים, לכל גן 3 ימים. כמו כן נפתחה אתמול, שלום.

* מר צחי אוזון מצטרף לדיון.

אלעד ארזי: ה-יפסחשון, שזה קסם של פעילות. חניכי מכינת נחשון, עם הילדים, עם הנוער. הייתה פעילות נהדרת ל-, היום, לכיתות ד' עד ו'. ראיתי שם גם את הבת של מירית, מכינה פיצות. ונפתח מחנה כדורגל, ומחר יפתח מחנה הנינג'ה. אנחנו שמחים לראות את הילדים נהנים במגוון פעילויות, בהתאם להנחיות פיקוד העורף. אנחנו מתכננים הפוגות תרבות נוספות לילדים. תעקבו אחר הפרסומים שלנו. אוכלוסיות מיוחדות. חילקנו בשבוע שעבר ערכות העשרה ופינוקים לכל משפחות החינוך המיוחד ביישוב. יצרנו קשר עם הוותיקים, עם משפחות לילדים עם צרכים מיוחדים, ועם משפחות המילואים, וישנן פעילויות ייחודיות למשפחות אלו. הנוער והצעירים שלנו ממשיכים להתנדב למען הקהילה. חניכי מכינת נחשון נהדרים, נרתמים לכל פנייה של סיוע לכל גיל, ויחד עם מד"א קיימנו מבצע התרמת דם ביישוב. תודה לעשרות

התושבים שנרתמו. ... לציין את חניכי מכינת נחשון, את המכינה הזאת, שפשוט נמצאת בכל מקום. יש לנו פה 60 חברי מכינה, 30 בנים ו-30 בנות, שפשוט בכל פינה. בבית הספר, בוותיקים, בחוגים, ופשוט, החברה האלה יוצאים מן הכלל, עושים כל כך הרבה טוב. באמת מעוררים השראה ועושים,

ברוריה אליעז: הם גם חברה נהדרים באישיות.

אלעד ארזי: ממש. נכון.

ברוריה אליעז: אנחנו מאמצים בחור ובחורה. והם כאלה ילדים ש-, על כולנו נכדים כאלה. באמת, מותק של ילדים.

אלעד ארזי: ממש. ממש. אז באמת, אני שמח שפתחנו את מכינה הנהדרת הזאתי ושהם הסכימו לבוא ליישוב שלנו. לצד כל זאת, גם בזמן חירום אנחנו ממשיכים לקדם את הפרויקטים החדשים ולקיים פעילות שוטפת. בגינון, בתשתיות, בשירות לתושב. החלנו בהצבה של פארקי משחק חדשים בשכונת שרונית. התחילו אתמול בהתקנה של פארק ראשון, יהיו מספר כאלה. כל אחד בגדלים שונים, בצורות שונות. חלקם מתקני כושר. וחוץ משרונית זה גם יהיה ביישוב הוותיק. בתאנה, בפארק הציפורים, ובעוד נקודות ביישוב. נחליף את הדשא הסינטטי מול גינת הכלבים. בקיצור, במהלך החודשים הקרובים יהיו פה הרבה מאוד התפתחויות לילדים, לנוער, כאן בתחום הספציפי הזה.

עופר לוי: דשא סינטטי יוחלף בדשא סינטטי או בדשא אמיתי?

אלעד ארזי: דשא סינטטי חדש. בקט-רגל שם, מול גינת הכלבים.

עופר לוי: כי אני לא ידעתי כשהתקנתי בבית, אבל דשא רגיל הוא הרבה יותר ידידותי לסביבה, מונע התחממות, ו-,

אלעד ארזי: אבל,

עופר לוי: זה גם דבר שצריך לחשוב.

אלעד ארזי: כן.

עופר לוי: שוב, אני עשיתי, אצלי, שמתני דשא סינטטי.

אלעד ארזי: לא, יש לנו, באצטדיון יש לנו דשא רגיל. יש מגרשים שהם מגרשי דשא סינטטי, שזה התקן שלהם.

עופר לוי: מאה אחוז.

אלעד ארזי: זה אפילו דשא מיוחד, זה נקרא 'דשא פיפ'אי', שהוא לחבריה שמשחקים שם את הקט-רגל. טוב, לפני שבוע התבשרנו שלהבים זוכה בתקציב של 9 מיליון שקלים לחיזוק רכיבי הביטחון ביישוב. חשוב לציין את התהליך המעמיק שהוביל לכך, ואת השותפות של הגורמים, ביניהם,

מר יוסי ניסן מצטרף לדיון.

יוסי ניסן: היי, אני מתנצל על האיחור.

אלעד ארזי: שביניהם השר לביטחון לאומי, שר האוצר. תקציב חריג. צריך להבין שגם התקציב הזה, חלק מהייחודיות שלו, שהוא עבר לפני אישור תקציב 2026. זאת אומרת, הכסף הזה עלה כוועדת חריגים באוצר ואושר, בקיצור, אושר במסגרת חריגה ושונה.

עופר לוי: זה מענק ייעודי ללהבים? או כחלק ממענקים ש-

אלעד ארזי: זה מענק של 25 מיליון שקלים, כללי. ללהבים, עומר,

עופר לוי: כי מיתר פרסמו, בדצמבר לפי דעתי, שקיבלו 10 מיליון שקל.

אלעד ארזי: לא, לא. מיתר זה משהו אחר, מיתר קיבלו תקציב לשנת 2025. לא קשור לתקציב הזה. או, לדעתי, אפילו ב-2024 כבר אושר להם תקציב. הם גם נמצאים במיקום אחר, הם כאילו ישוב צמוד גדר. להם היה משהו אחר לחלוטין. עכשיו, במסגרת הנוכחית, זה משמר הנגב, נבטים, עומר.

עופר לוי: לאירוועים של תראבין, כל מה...

אלעד ארזי: ולהבים. להבים, בכלל, קיבלה את הסכום הגדול ביותר, 9 מיליון. עומר, לזיכרוני הטוב, 7 מיליון. גבעות בר 3, נבטים 3. קיבלנו גם את הסכום הגדול ביותר מכולם.

ברוריה אליעז: רהט לא נחשבת?

אלעד ארזי: מה?

ברוריה אליעז: מבחינה זאת שהם קיבלו 3 מיליון, גבעות בר, אז זאת אומרת שרהט לא נחשבת כבעיה.

אלעד ארזי: לא, לא, אני לא חושב שזה העניין. תשמעו, בסוף, אם אנחנו מתייחסים, אני אומר, באמת, ביחס לכמות הפשיעה וכו', אז קשה באמת לעשות מדיד של למה ואיך. אני כן יכול לומר שעבדנו מאוד-מאוד קשה מול השרים כדי לאשר את הדבר הזה. אני אגלה לכם אפילו שקיבלתי סלסלת שוקולדים ממועצת עומר. באמת. כי הדחיפה שלנו פה ביישוב,

ברוריה אליעז: תחלק, תחלק.

אלעד ארזי: אני אשלח לך אפילו אחת מיוחדת, ברוריה. כי באמת עשינו, הובלנו את הדבר הזה, הובלנו את המאמץ הזה, וזה משהו שהולך לשנות פה בצורה באמת משמעותית את כל הנושא של מרכיבי ביטחון בלהבים. בכסף הזה נוכל לעשות, אנחנו אמורים לקבל, נקרא לזה, את 'הנספח הסופי'. אבל בעיקרון זה מצלמות סביב עוטף היישוב. מכ"מים, שזה כל מה שקשור בזיהוי תנועה וכ"ו, יום ולילה. תאורה עוטפת יישוב.

עופר לוי: יש מכ"מים, יש מכ"מים גם ב-, זה שונה ממה שיש כרגע, נגיד בשרונית?

אלעד ארזי: כן. בטח.

עופר לוי: מה שיש על התורן?

אלעד ארזי: כן, זה מצלמות, זה לא מכ"ם.

עופר לוי: לא, אבל זה גם, זה לתנועה, יש,

אלעד ארזי: מכ"ם זה מכשיר אחר,

עופר לוי: אני יודע, אבל...

אלעד ארזי: זה לא קשור. יש מצלמות שמזהות תנועה, זה לא קשור.

עופר לוי: טוב. רכשנו אבל גם כמה מכ"מים,

אלעד ארזי: יש מצלמות,

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: לא, מה ש-, ה-,

עופר לוי: שמזהים רק תנועה ואז ממקדים את המצלמה.

אלעד ארזי: נכון, אבל זו מצלמה שמזהה תנועה. זה לא המכ"ם עושה את זה.

עופר לוי: נבדוק את זה. זכור לי שהיה את המכרז וזה מה שאישרנו...

איציק זיו: אני לא זוכר שהיו שם מכ"מים.

אלעד ארזי: אוקיי. לא היו מכ"מים?

ברוריה אליעז: לא, איציק עסק בזה.

אלעד ארזי: אה, אוקיי.

ברוריה אליעז: אז לא היה מכ"ם?

איציק זיו: אני לא זוכר את המכרז, למיטב זכרוני לא היו שם מכ"מים.

ברוריה אליעז: לא היה?

אלעד ארזי: לא היו מכ"מים, לא היו מכ"מים. בנוסף יהיו שערים חדשים בכניסות ליישוב, ה-LPR יהיה חדש לגמרי.

איציק זיו: זה לא מכ"מים, מצלמה שמחוברת...

עופר לוי: אבל זה מזהה תנועה.

איציק זיו: כן, בטח מזהה תנועה, זה ניתן וידאו.

איציק זיו: כן, כן, זה שונה, זה משהו אחר, זה משהו שאני לא,

עופר לוי: טוב לדעת.

אלעד ארזי: זה לא נקרא מכ"מים, זה משהו אחר.

עופר לוי: טוב לדעת.

אלעד ארזי: שערים אמרתי, בוטקים חדשים בכניסה. בקיצור,

מירית בן אשר: שערים שוב?

אלעד ארזי: לא, שערים צהובי חירום, השערים הצהובים הגדולים האלה?

מירית בן אשר: נו.

אלעד ארזי: שיש בכניסה, סתם אני אומר, לגבעות בר? אלה ש-,

מירית בן אשר: עם טלפון?

אלעד ארזי: כן, לא המוט. ממש שערים גדולים. כל זה יהיה במסגרת ה-9 מיליון שקלים. אני עוד פעם אומר, אנחנו צריכים לקבל את הנספח הסופי של החוזה בימים הקרובים. וזהו, בסוף, זה באמת אירוע שינוהל במהלך השנה הקרובה, שכל פעם יוצצו פה ניצנים של עוד משהו, כמו שסיפרתי על מתקני המשחק, שכל חודש עכשיו נראה פארק חדש? אז גם את זה נראה,

מירית בן אשר: חלק מזה ילך לכיתות כוננות?

אלעד ארזי: לא, זה לא קשור לכיתת כוננות.

מירית בן אשר: זה תקציבים אחרים?

אלעד ארזי: זה משהו אחר, כן. תקציב של כיתת כוננות זה משהו אחר לגמרי, זה מרכיבי ביטחון בלבד. זה לא יושב על אותו דבר.

מירית בן אשר: גדר היקפית?

אלעד ארזי: גדר היקפית לא. זה יכול להיות, דרך אגב, בשנה הבאה.

מירית בן אשר: נו,

** מדברים ביחד.*

אלעד ארזי: וגם זה אני חייב להגיד שעלה בפורום ביטחון. דיברנו על זה שנושא החשמל הוא לא באמת אפשרי, הסולארי. זה כבר עלה בישיבות מועצה קודמות. וגם בפורום ביטחון, דרך אגב, גם היום, יש בכלל מתנגדים לגדר, זה נושא שהוא בפני עצמו, ממש יקבל תקציב. נעלה אותו לדיון, להחלטה, צריך להחליט אם היישוב מעוניין בזה או לא מעוניין, אני יכול להגיד לכם שהיום, במסגרת אותם החבר'ה שמובילים את מרכיבי הביטחון, ביישובים פה באזור, אומרים לי 'אלעד, הגדר הזאת זה רק נזק, זה רק מייצר בלבול וזה רק, בסוף, כשהם רוצים, חותכים את הגדר. נוצרת אשליה וכאילו אנחנו סוגרים את עצמנו פנימה'. אבל עוד פעם, אין לי פה כרגע, אני לא מייצג פה כרגע איזושהי דעה ספציפית, כי אני עוד לא מגובש בזה, אני לא חושב שאנחנו עדיין שם, גם אין לנו כרגע את התקציב לזה. אז כרגע זה לא רלוונטי לדון בזה, אבל ה-9 מיליון האלה, בקיצור, במהלך השנה הקרובה אנחנו ניצור איתם הרבה פרויקטים. אנחנו נפתח תב"ר פה, אני כבר אומר, יכול להיות שאפילו עוד קודם, של 9 מיליון, בהתאם לסכום שנקבל. אנחנו לא שמים פה, אין פה מאטצ'ינג של הרשות. נכון? ימית, אני לא טועה?

ימית לוי: לגמרי.

אלעד ארזי: אין מאטצ'ינג של הרשות. אז יכול להיות שכדי לזרז את זה, אני כבר אומר, חברים,

ענבר כהן: ימית, זה לא יוכל לשבת על התב"ר של ה-150 אלף שאנחנו פותחים היום?

אלעד ארזי: לא, יכול להיות שנרחיב אותה.

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: שייכנס פשוט לשם ולהרחיב?

מירית בן אשר: איזה 150? לא?

אלעד ארזי: היום, היום.

ענבר כהן: היום, יש איזה,

מירית בן אשר: מה היא שאלה? ענבר?

אלעד ארזי: על ה-150 היום, אם אפשר להכניס את ה-9. לא משנה, מה שאני מדבר על ה-9 מיליון, אנחנו כנראה נפתח תב"ר נפרד, אני,

ימית לוי: אה, היא מדברת על,

אלעד ארזי: כנראה, כדי לא להביא אותכם עוד פעם, בעוד 3-4 ימים, אני כבר אשלח את זה בוואטסאפ.

מירית בן אשר: ימית. יש לך את התוכנית להיום?

אלעד ארזי: ואנחנו נכתוב, בקיצור,

מירית בן אשר: יש לך עוד אחד?

ימית לוי: מה?

מירית בן אשר: יש לך את ה-,

אלעד ארזי: כשנקבל את המסמך הזה של המשרד לביטחון לאומי אני אשלח לכם. הדף של התוכנית של ההזמנה.

מירית בן אשר: התוכן של הפגישה? ... הדף.

ימית לוי: של מה?

מירית בן אשר: הדף של התוכנית של ה-... , ההזמנה... , יש לך שם?

אלעד ארזי: טוב. גם אנחנו, כמו שאתם רואים,

מירית בן אשר: חשבתי שיש עוד.

אלעד ארזי: גם בעת הזאת אנחנו לא עוצרים. אני כן החלטתי לכנס את הישיבה כדי לאשר תב"רים.

מירית בן אשר: כדי להרים כוסית.

אלעד ארזי: מה?

ענבר כהן: הרמנו אותה כבר, גברת.

אלעד ארזי: הרמנו.

מירית בן אשר: אני יודעת.

אלעד ארזי: הרמנו כוסית.

ענבר כהן: לפני חודש,

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אז אני רגע עובר עכשיו לסדר היום, ברשותכם.

ענבר כהן: מירית.

מירית בן אשר: מה?

ענבר כהן: ולפני ערב החג נעשה גם בזום כדי שבטעות, אם לך הרמת כוסית עד עכשיו, שתהיה לך עוד הזדמנות.

אלעד ארזי: לא, לא, ולפני החג אולי נספיק עוד ישיבה.

ענבר כהן: ברור, ברור. אצלך אי אפשר לדעת, זה נכון.

אלעד ארזי: אני לא מרגיש טוב... , בקיצור, את רואה שאני לא, יאללה.

ענבר כהן: הרחמים שלי.

מירית בן אשר: אין בעיה.

2. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2026-3

אלעד ארזי: אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין, מרץ 2026, מירית שלחה הערות, תיקנו לדעתי את ההערות, עליזה עדכנה אותי.

מירית בן אשר: נכון. קיבלתי עדכון.

אלעד ארזי: טוב, כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת את פרוטוקול הישיבה מן המניין 2026-3 פה אחד.

3. מינויים לשעת חירום

3.1 אישור מר דייגו קרמינצר במקום מר אוהד סיון שעזב - מספר 2 במכלול הנדסה בזמן חירום

אלעד ארזי: מינויים לשעת חירום. מר דייגו במקום מר אוהד. מספר 2 במכלול הנדסה בזמן חירום. כולם בעד, כן?

מירית בן אשר: למה הוא עזב, דרך אגב?

אלעד ארזי: מה?

מירית בן אשר: כאילו, זה חדש?

ברוריה אליעזר: למה הוא,

מירית בן אשר: זה חדש כאילו?

אלעד ארזי: חדש.

עופר לוי: זה אוהד או אהוד סיון?

אלעד ארזי: אוהד.

עופר לוי: אז זה לא בעלה של אורית?

ענבר כהן: לא.

אלעד ארזי: לא. מה פתאום, נראה לך?

ברוריה אליעז: אז אנחנו,

עופר לוי: דומה.

ברוריה אליעז: היה רצון מצידנו? ש-,

אלעד ארזי: לא. הוא מצא משהו יותר,

ברוריה אליעז: אחר?

אלעד ארזי: צריך תמיד לזכור, אני אומר בזהירות, אבל, השכר במועצה, בטח לסגן, הוא מאוד-מאוד נמוך, ובסדר, לגיטימי.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את מינויו של מר דייגו קרמינצר כמספר 2 במכלול הנדסה בזמן חירום במקום מר אוהד סיון שעזב.

3.2 הוספת גב' גל בר קול - ראש מכלול מידע לציבור

אלעד ארזי: הוספת גברת גל בר קול, ראש מכלול מידע לציבור. מי בעד? כולם בעד.

ענבר כהן: נראה לי כולנו בעד, רק גל פחות.

אלעד ארזי: רק גל.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את הוספתה של גב' גל בר קול כראש מכלול מידע לציבור.

ענבר כהן: כפרה עלייך. אני שרופה.

אלעד ארזי: טוב.

ענבר כהן: מאמי שלי. את לא חייבת.

3.3 אישור ועדת פס"ח לקליטת אוכלוסייה וטיפול בחללים בזמן חירום

אלעד ארזי: אישור ועדת פס"ח לקליטת אוכלוסייה וטיפול בחללים בזמן חירום.

מירית בן אשר: אלעד, זו לא מלחמה ראשונה שלנו, זה לא משהו שכבר היה צריך לקרות?

אלעד ארזי: לא, כל פעם שאתה עושה ועדה חדשה אז אתה כאילו צריך לאשר את זה שוב פעם.

מירית בן אשר: זה כאילו מינוי מחדש? זה כל,

אלעד ארזי: כן.

מירית בן אשר: כל אירוע?

אלעד ארזי: כל פעם אתה ממנה, כן.

מירית בן אשר: לא זכרתי כזה דבר. פס"ח לא קפץ לי.

אלעד ארזי: טוב, יש פה מישהו שיש לו, כולם בעד? כולם בעד. טוב.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את ועדת פס"ח לקליטת אוכלוסייה וטיפול בחללים בזמן חירום.

ענבר כהן: לדעתי זה לא היה.

עופר לוי: זה מורכב מבעלי תפקידים, נכון?

מירית בן אשר: לא היה?

ענבר כהן: לדעתי?

ברוריה אליעז: ראינו,

מירית בן אשר: אבל הוא אומר שהיה.

ברוריה אליעז: ראינו את השמות,

ענבר כהן: אלעד, היה? לדעתי חללים לא היה. היה בעבר? לדעתי לא היה. לדעתי זה,

מירית בן אשר: זה לא היה נשמע לי מוכר, בגלל זה אני,

ענבר כהן: בואו, תקשיבו, אני באמת-באמת רוצה להאמין שחוץ מזה שאנחנו מקבלים גם ח"חים אנחנו גם לומדים מדברים שאולי מתפספסים בין מלחמה למלחמה.

מירית בן אשר: בסדר, מותר להגיד 'לא', היה צריך, אנחנו עושים'.

אלעד ארזי: לא יודע, לא יודע.

ענבר כהן: אני לא יודעת.

אלעד ארזי: אני לא בטוח בזה.

ענבר כהן: אני גם לא יודעת.

אלעד ארזי: אני לא בטוח, אני לא רוצה להגיד סתם.

מירית בן אשר: צריך להגיד.

אלעד ארזי: אני לא בטוח.

ענבר כהן: אני פשוט לא זוכרת שהיה.

אלעד ארזי: אני לא בטוח. לא יודע, אני יכול לבדוק את זה אם זה מעניין, אני אכתוב לכם, אם זה מעניין אותכם.

4. פתיחת תב"ר 463 - הקמה ותחזוקה של מערכים טכנולוגיים על סך 150,000 ש"ח במימון המשרד לביטחון לאומי

אלעד ארזי: טוב, פתיחת תב"ר 463, הקמה ותחזוקה של מערכים טכנולוגיים על סך 150 אלף שקל במימון המשרד לביטחון לאומי. אז אני אגלה לכם שכשהיה את הסיפור של תראבין אז בן גביר היה פה, השר היה פה. ואני, במילים פשוטות, ישבתי לו על הוריד, 'טה, טה', והוא אמר לי 'מה שאני יכול לאשר לך כרגע, בלי כל הסיפור של מרכיבי הביטחון, זה 150 אלף שקל', זה חוץ מה-9 מיליון. אז זה עוד 150 אלף שקל שנוכל לעשות איתם מרכיבי ביטחון, שרק, הם יותר ספציפיים כי פה זה למצלמות.

ימית לוי: לעמודים.

אלעד ארזי: לעמודים האלה, העמודים הניידים האלה.

עופר לוי: אבל בהסכם שנשלח צוין שם שזה, יש מאטצ'ינג או שלא?

אלעד ארזי: אין מאטצ'ינג.

ענבר כהן: לא.

עופר לוי: אין מאטצ'ינג?

אלעד ארזי: אין פה מאטצ'ינג. כתבתי.

איציק זיו: כתוב שכן.

אלעד ארזי: כתוב, "150 אלף שקל במימון המשרד".

איציק זיו: במסמך כתוב שיש גם השתתפות מועצה.

ימית לוי: אתם...?

ברוריה אליעז: מה?

אלעד ארזי: איזה? איזה?

ברוריה אליעז: מה כתוב?

עופר לוי: ה-150 אלף.

איציק זיו: ב-150,

ימית לוי: אז זה לא.

איציק זיו: ב-,

ברוריה אליעז: רגע, רגע. הוא אומר משהו.

איציק זיו: במסמך של ה-150 אלף יש, כתוב שיש השתתפות תואמת, או כלשהי, של המועצה.

ענבר כהן: איפה?

איציק זיו: תקראו היטב.

אלעד ארזי: בסדר. אין מאטצ'ינג, אני אומר לכם, אנחנו לא הולכים לשים שקל פה.

ברוריה אליעז: תבדקו למה זה כתוב כך.

אלעד ארזי: לא. לא יודע.

עופר לוי: בכל מקרה זה מבורך ש-, גם אם צריך מאטצ'ינג, אבל,

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: אבל עופר, אני אומר לך שאין פה מאטצ'ינג לדעתי.

עופר לוי: זה מה שהופיע... שקיבלנו, לא סתם אני אומר, כן.

אלעד ארזי: לא, אני לא אומר, זה, אני,

ברוריה אליעז: לא, כי כשהכנו את עצמנו לשיבה,

אלעד ארזי: אז בכל מקרה, התב"ר שנפתח, אני אעשה,

ברוריה אליעז: תבדוק את זה, כי זה כתוב.

אלעד ארזי: לא, אני אבדוק. אני רק אומר, ברוריה, התב"ר נפתח על 150 אלף, ולכן גם אם נרצה, צריך, מה שנקרא, ל-, זה, אתם מבינים מה אני מתכוון, נכון? טוב,

איציק זיו: מי שקרא את האותיות הקטנות, יש השתתפות מועצה, אז תבדקו כמה זה,

ברוריה אליעז: הסתכל.

איציק זיו: וצריך להצביע על מקור.

ברוריה אליעז: יש לו את זה בפניו.

ימית לוי: אנחנו את ההשלמה עושים מהתקציב הרגיל, מתקציב הביטחון...

עופר לוי: אוקיי, אז יש השלמה, זה מה ששאלתי, כן.

אלעד ארזי: לא, אין מאטציינג.

מירית בן אשר: אז יש מאטציינג, אמרת לא.

ענבר כהן: היא אומרת שכן.

ברוריה אליעז: אז זה כתוב לו.

ימית לוי: כרגע שיעור ההשתתפות הוא 100%. אני אומרת, אם אנחנו נצטרך, אנחנו צריכים להוציא פה,

אלעד ארזי: אין מאטציינג.

איציק זיו: לא, כתוב פה שיש מאטציינג.

ענבר כהן: אלעד. היא אומר לך שכן.

עופר לוי: אפשר להקריא מהמסמך ששלחת לנו.

אלעד ארזי: היא לא אומרת שיש, מה פתאום.

ברוריה אליעז: הוא קורא מהמסמך שיש.

איציק זיו: אני אתמול עברתי על המסמך הזה ביסודיות.

ברוריה אליעז: או שתתקנו או שתלבנו את זה. מה קורה פה?

ימית לוי: אני לא רואה על מה מדובר, אני אמנם,

עופר לוי: אז אתה מקריא או שאני אקריא?

ימית לוי: המסמך פה שחור קצת, אבל אני רואה פה,

איציק זיו: אני מחפש, אני,

אלעד ארזי: איפה זה איציק? באיזה סעיף?

ברוריה אליעז: איציק,

*** מדברים ביחד.**

שמואל לביא: כתוב כמה. אם לא כתוב כמה אז אין.

אלעד ארזי: כן.

איציק זיו: כתוב שיש השתתפות, בלי 'כמה'.

ברוריה אליעז: היה.

אלעד ארזי: לא. אתה תראה, איציק, כשאתה מקבל מסמך,

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: טוב. אז חברים, הצבעה.

איציק זיו: כתוב, רגע, "לפי שיעור השתתפות של 100%",

ימית לוי: 100%.

איציק זיו: "בפירוט אבני דרך, בכפוף ל-",

ברוריה אליעז: רגע.

איציק זיו: "בכפוף להעמדת ההשתתפות העצמית על ידי הרשות המקומית בהיקף הנדרש".

ימית לוי: אבל אין פה,

אלעד ארזי: בסדר, אז אין פה...

איציק זיו: ההזמנה הינה נספח להסכם התקשרות בין המשרד לבין הרשות המקומית. אז יש פה השתתפות.

אלעד ארזי: לא, זה לא מה שהיא אמרה.

שמואל לביא: אבל לא כתוב מה.

איציק זיו: מה שכתוב זה "בהיקף הנדרש".

שמואל לביא: "בהיקף הנדרש".

מירית בן אשר: זה יותר בעייתי שלא כתוב כמה.

אלעד ארזי: אבל כתוב "בהיקף הנדרש".

מירית בן אשר: זה יותר בעייתי.

איציק זיו: זה לא משנה.

עופר לוי: אז לא דרשו.

אלעד ארזי: נו?

איציק זיו: כתוב פה "השתתפות". אז אם יש השתתפות אני מבקש לברר מה ההשתתפות, וצריך להצביע על מקור.

ימית לוי: אז שוב אני אומרת,

איציק זיו: מקום מסודר.

אלעד ארזי: איציק, אתה לא מקשיב מה אני אומר, אני אומר שאם לא, אם כתוב "בהיקף הנדרש". אם לא נדרשת השתתפות, אז מה?

איציק זינו: קודם כל כתוב "נדרש", לא כתוב 'השתתפות' 0'.

אלעד ארזי: לא, כתוב "בהיקף הנדרש".

איציק זינו: נכון, ההיקף,

אלעד ארזי: נו, אז מה ההיקף הנדרש אם הוא לא כתוב?

איציק זינו: לא יודע. מישהו צריך להגיד את זה.

אלעד ארזי: אז לא קיים.

איציק זינו: לא יודע.

אלעד ארזי: מה זאת אומרת?

איציק זינו: תבררו. אם לא ביררתם עד היום, תבררו.

ימית לוי: אם זה היה אז זה היה אמור להיות מצוין כאן. כי בדרך כלל בהרשאות של המשרד הזה זה מצוין.

ברוריה אליעז: אין מקום להערה אם הוא לא נדרש,

אלעד ארזי: בדיוק.

ברוריה אליעז: למה יש להעיר על זה?

ימית לוי: כי זה נוסח גנרי.

ברוריה אליעז: אין מקום להערה.

איציק זינו: "הקמה ותחזוקה של מערכים טכנולוגיים, 150 אלף".

ימית לוי: כן, זה הנוסח הגנרי של הזמנות העבודה האלה, וככה זה,

יעל תמאוי: זה התיאור שהם נתנו...

אלעד ארזי: נו, בסדר, אז אין פה. בקיצור, זה בסדר, נו. אם יהיה משהו אנחנו נעדכן.

ימית לוי: אם כתוב 100% השתתפות זה אומר שהמשרד משתתף ב-100%.

עופר לוי: ויש תוכנית, מה...?

אלעד ארזי: 3 עמודים כאלה. 3 עמודים עם מצלמות, כאילו.

ברוריה אליעז: אה, 3 עמודי מצלמות?

אלעד ארזי: כן.

איציק זיו: זה גם תחזוקה.

ימית לוי: יכול להיות שאנחנו נצטרך להשלים בהתאם להצעות המחיר,

איציק זיו: זה גם כולל לא רק הקמה, אלא גם תחזוקה. מי מתחזק?

אלעד ארזי: כן.

איציק זיו: מי מתחזק?

ימית לוי: ואז אנחנו נשלים מהתקציב הרגיל.

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: יש לביטחון תקציב,

עופר לוי: אבל זה לא מותנה...?

אלעד ארזי: אתה פותח פה תב"ר, איציק, אתה עכשיו לא סוגר הסכם עם קבלן.

*** מדברים ביחד.**

איציק זיו: והשאלה היא אם מישו אחר, קבלן אחר, יקבל תחזוקה ל-3 עמודים?

אלעד ארזי: אז אני לא יודע, אני כנראה אצטרך להוציא מכרז ל-150 אלף, או הצעות מחיר. וחלק מהצעות המחיר במכרז הקבלן יצטרך גם לתת אחריות. אם תרצו נעדכן אחרי זה מי זכה בדבר הזה. טוב. חברים, תב"ר 150 אלף, מי בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את תב"ר 463 - הקמה ותחזוקה של מערכים טכנולוגיים על סך

150,000 ש"ח במימון המשרד לביטחון לאומי.

5. פתיחת תב"ר 462 – שיפוץ מתנ"ס על סך 250,000 ₪ במימון משרד נגב גליל

אלעד ארזי: פתיחת תב"ר 462, שיפוץ מתנ"ס על סך 250 אלף ש"ח במימון משרד נגב גליל, זה קול קורא שזכינו בו. 250 אלף ש"ח, גם פה אין מאטצ'ינג, נכון, ימית?

ימית לוי: נכון. לא, אין פה מאטצ'ינג.

אלעד ארזי: גם פה אין מאטצ'ינג. 250 אלף ש"ח, תודה למשרד נגב גליל. מי בעד?

ענבר כהן: שנייה רגע, יעל, תגידי רגע מה עושים עם זה?

איציק זיו: מה התוכנית?

אלעד ארזי: אה?

איציק זיו: מה משפצים?

ברוריה אליעז: מה?

אלעד ארזי: את המתנ"ס.

איציק זיו: כן, מה משפצים במתנ"ס?

ענבר כהן: ומה במתנ"ס?

אלעד ארזי: לוקחים 250 אלף שקל, לוקחים אדריכל, עם הכסף הזה, שיתכנן. ואז מחליטים מה משפצים.

ענבר כהן: שנייה, רגע, אבל אין איזו תוכנית עקרונית מה הולכים לעשות עם זה?

יעל חמאוי: אז אני,

אלעד ארזי: יש לנו בראש שירותים לעשות, דברים כאלה, אבל צריך אדריכל שיתכנן את זה.

מירית בן אשר: כן, שירותים חייב. באמת מתבקש.

ענבר כהן: אז שנייה. רגע.

אלעד ארזי: אני יודע, אני יודע.

ענבר כהן: בואו נעשה שנייה, באופן עקרוני, בכלל, לכל פתיחה של כל התב"רים. יכול להיות שזה נכון לאשר פעם אחת את התב"רים ופעם שנייה להציג כאן תוכניות מסודרות, על מה הולכים, במה הולכים להשתמש בכסף הזה לטובת התב"רים. כדי שאנחנו לפחות נבין מה אנחנו עושים.

יעל חמאוי: אני רק אגיד שאפילו זה שכבר פניתי לאדריכלים לתת הצעת מחיר, מבחינת ימית הקדמתי את המאוחר כי זה היה לפני שפתחו תב"ר. אנחנו יודעים כרגע שבסכום הזה אפשר, כמו שאלעד אמר. שירותים, קצת ספרייה, קצת לובי, קצת הצטיידות נוספת.

מירית בן אשר: עמדות עבודה?

ברוריה אליעז: הצטיידות אורכית.

יעל חמאוי: מה?

מירית בן אשר: עמדות עבודה?

יעל חמאוי: עמדות עבודה לרכזים, נכון. לרכזים.

אלעד ארזי: מעמד לכדורים לכדורשת.

יעל חמאוי: כן.

מירית בן אשר: לכדורים? לא, אבל ל-, נו.

אלעד ארזי: סתם, נו.

מירית בן אשר: לגביעים. זה חייב לעשות.

אלעד ארזי: לגביעים.

מירית בן אשר: יש מלא גביעים.

אלעד ארזי: כן.

מירית בן אשר: מלא.

יעל חמאוי: ארון גביעים. יפה.

ברוריה אליעז: על זה את חייבת לתת שם לפחות איזה נתח רציני.

יעל חמאוי: כן.

ברוריה אליעז: מבטיחים לך הרבה גביעים.

יעל חמאוי: זה נכון.

אלעד ארזי: סוחטת אותי, טוב. מי בעד? חברים? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את תב"ר 462 - שיפוץ מתנ"ס על סך 250,000 ש"ח במימון משרד נגב גליל.

ברוריה אליעז: מתי, אבל אני מקבלת את ההערה כאן, שכדאי מאוד שכשתהיה כבר ההצעה על השולחן,

אלעד ארזי: אם זה מעניין אותכם נראה, נסביר, אין שום בעיה.

ברוריה אליעז: אז שאנחנו,

ענבר כהן: יותר ממעניין, אלעד, זה נכון לעשות את זה ככה, זה לא נכון.

עופר לוי: זה כן, אם מצביעים, אין לזה כל כך משמעות,

ענבר כהן: זה, מה מעניין או לא מעניין.

עופר לוי: ברור שזה מבורך ומביאים כסף, אבל לרוב אמורים לדעת כאילו למה הולך הכסף.

אלעד ארזי: בסדר, אבל זה אמרתי, זה...

עופר לוי: ואי אפשר לדעת כרגע.

אלעד ארזי: בדיוק.

עופר לוי: אבל זה, אני חושב ש-

אלעד ארזי: אין בעיה, אין בעיה, נעשה ישיבת, זה,

עופר לוי: ראוי שזה,

אלעד ארזי: נעשה,

ברוריה אליעז: לא, זה גם, אני חושבת שזה עושה טובה ללב, לא בעניין של, בקטע של 'באים רק לבקר'. זה עושה טוב על הלב שאתה רואה שדברים שדורשים התפתחות, באמת שמו אליהם לב. והתפתחות, זה ישמח. ואם חלילה נמצא שמהו החמיצו, אז הלוואי ונשים לב ונאמר את זה.

אלעד ארזי: אני מקווה.

מירית בן אשר: לתב"ר של השיפוץ אין לנו מאטצ'ינג, נכון?

ענבר כהן: לא.

אלעד ארזי: אין.

מירית בן אשר: עם נגב גליל?

אלעד ארזי: אין.

6. הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבנים ב-2,644,673 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-25,187,246

אלעד ארזי: הגדלת תב"ר 428 לחטיבת ביניים להבנים. 2,644,673, במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה התקציב יעודכן ל-25 מיליון, מה רשום פה? אני לא, אה, סליחה, כן. הגדלה ב-2 מיליון. סליחה, התבלבל לי בראש. ב-2,644,673. התקציב יעודכן ל-25,187,246. מישהו רוצה לשאול איזה משהו, או שהכל סבבה? מי בעד? כולם בעד.

ענבר כהן: לא, הוא רצה,

אלעד ארזי: אה, רצה לשאול?

מירית בן אשר: אתה יכול לפרט שנייה אחת על העניין של ה-,

ענבר כהן: רצה לשאול.

אלעד ארזי: סליחה, סליחה...

מירית בן אשר: אתה יכול לפרט שנייה על ה-,

ברוריה אליעז: אני, אני,

מירית בן אשר: סליחה, שנייה... כן.

ברוריה אליעז: אני מצביעה כדי לומר משהו, את רוצה לומר לפניי?

מירית בן אשר: כן, תודה. את רוצה לפניי?

ברוריה אליעז: אני לא יודעת מה את עומדת לומר.

מירית בן אשר: אז אני, זה יהיה קצר.

ברוריה אליעז: אני יודעת מה אני עומדת לומר.

מירית בן אשר: אין בעיה, זה יהיה קצר. השאלה שלי,

ברוריה אליעז: אז תתני לי להגיד ואז תשאל.

עופר לוי: קצר, בסדר, בואי,

ברוריה אליעז: אני רוצה,

עופר לוי: ברוריה.

ברוריה אליעז: אני רוצה לבקש.

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: שלפני שאנחנו מצביעים על התב"ר הזה, שתתקיים עוד שיחה אחת. על העניין של התנעת החדשנות לתלמידי בית הספר במבנה החדש.

אלעד ארזי: טוב. אני יכול רק להתייחס, ברוריה? תקשיבי. אני רוצה שנייה להסביר משהו.

ברוריה אליעז: אני,

אלעד ארזי: ברוריה.

ברוריה אליעז: אני חושבת שזה יעשה טוב לכולם, גם בשביל אישור ההדורים וגם בשביל העניין עצמו. שאני לא חושבת שיש מישהו, אינטרסנטי או לא אינטרסנטי, שיאטום את אוזניו בפני התנעת חדשנות.

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: ברוריה, אני יכול להתייחס? אז אני אומר לכם,

ברוריה אליעז: אז אני אבקש לקיים עוד ישיבה אחת.

אלעד ארזי: אז אני רוצה שנייה להגיד משהו. הסיבה העיקרית שלשמה התכנסנו היום, מכל התב"רים האלה, זה התב"ר הזה. ואני אסביר למה. כשאני קיבלתי את תפקיד רשות המועצה ולמדנו את נושא בית הספר, לנושא בית הספר, יוסי, אל תפריע, כי זה, עכשיו זה חשוב. היה חסר 6 מיליון שקל. חסר, 6 מיליון שקל. תקשיבו טוב למספר הזה. 6 מיליון שקל היה חסר. התחילו לבנות פה בית ספר כשהיה חסר 6 מיליון שקלים בקופה. עכשיו אנחנו, כדי לגשר על הפער, אני הופך את העולם, אני אומר את זה בצורה ברורה, כדי להביא את הכסף הזה, כדי לסיים את הבית ספר בזמן. אנחנו עכשיו באוטוטו תחילת אפריל. יש לנו בערך 4 חודשים לסיים את הבית ספר הזה, ואני מדבר עבודות פיתוח, משתלבת. את הכניסה לבית ספר, את המתקנים שיש שם לילדים, ספסלים וכו', שיוכלו לשבת. ולכן אין פה זמן. אני עבדתי, אני אומר לכם בכנות, מאוד קשה כדי להביא את ה-2.5 מיליון האלה מרשות מקרקעי ישראל, לשכנע אותם שיסכימו להשקיע כסף בבית ספר הזה, כדי שנוכל לתת לילדים שלנו ב-01 בספטמבר מקום להגיע אליו ולהיכנס אליו. גם זה לא מספיק ואני מאוד מקווה, גם על זה אני עובד מול משרד החינוך, לעוד הרשאה תקציבית.

עופר לוי: אבל זה מהפיתוח של שרונית, או שזה תקציב נוסף...?

אלעד ארזי: לא, מה, מה פתאום, זה הפיתוח של שרונית, זה נמצא בתוך השכונה. חד-משמעית.

עופר לוי: אז זה לא כסף נוסף, זה כסף של הפיתוח?

אלעד ארזי: כסף של ה-705 של שרונית. ברור. אתה לא יכול לקחת כסף ממקום אחר לבית ספר שהוא בשכונה מסוימת.

מירית בן אשר: זה מה שאני רציתי לשאול מקודם. אני רציתי לשאול על הכסף הזה של חברת מבנה.

ברוריה אליעז: אתה סיימת?

אלעד ארזי: לכן, ברוריה, אני כבר אומר, נעשה, הנה, אני כבר אומר, בשמחה, איזו פגישה, איזה דיון שאת רוצה לעשות על חדשנות, איזו פגישה נפרדת, רק זה יהיה, את זה אי אפשר לעכב.

ברוריה אליעז: עכשיו, אני מבקשת שלמען, איך לקרוא לזה? למען שלום בית, למען אישור הדורים, למען חשיבה המשכית, חיובית של כל המשתתפים במועצה. בשביל להסיר תחושות גרועות, שאני כבר לא אגיד, טוב, זהו. אני אומרת תחושות רעות, נקודה.

אלעד ארזי: אוקיי.

ברוריה אליעז: אז אני חושבת שצריך לאפשר. יש מחר, יש מחרתיים, אפשר לעשות, רגע. אני מציעה, אני חושבת שזאת תהיה החמצה,

אלעד ארזי: לא על הגב של הילדים, לא, אני לא דוחה את זה ביום.

ברוריה אליעז: איזה גב ילדים?

אלעד ארזי: אין זמן.

ברוריה אליעז: לא. יש,

אלעד ארזי: אין זמן.

ברוריה אליעז: זאת תהיה החמצה,

אלעד ארזי: ברוריה.

ברוריה אליעז: אם אתה לא תיתן לנו להיפגש.

אלעד ארזי: להיפגש, מה זה קשור לתב"ר הזה?

ברוריה אליעז: רגע. הנה. תשאל גם את יעל.

אלעד ארזי: את יעל?

ברוריה אליעז: גם היא הייתה איתי סביב אותם שולחנות, כשהיה רצון לדבר על החדשנות. תראה,

** מדברים ביחד.*

אלעד ארזי: מה הקשר בין זה לזה? אני לא מבין.

ברוריה אליעז: כי אני רוצה,

אלעד ארזי: זה לא קשור. זה משתלמות לפיתוח של בית ספר.

ברוריה אליעז: כי,

אלעד ארזי: זה כניסה לבית ספר.

ברוריה אליעז: אני אגיד לך למה.

אלעד ארזי: זה ספסלים לילדים. מה זה קשור לחדשנות ומצינונות?

ברוריה אליעז: אני אגיד למה.

זהבה הראל: ברוריה, אין,

אלעד ארזי: אין זמן, אנחנו ב-01 באפריל תכף.

ברוריה אליעז: זהבה.

זהבה הראל: אבל תקשיבי. ב-01,

*** מדברים ביחד.**

זהבה הראל: ברשותך, גם בפעם קודמת, כשאת דיברת, אני הקשבתי לך קשב רב ולא אמרתי מילה. אם את זוכרת. אני אגיד, התקבלה החלטה של המליאה הזו שב-01 בספטמבר בית ספר פתוח לקבלת תלמידים. אני מזמינה אותך ללכת לשטח ולראות האם בית הספר מוכן לקבלת תלמידים, התשובה היא לא...

ברוריה אליעז: כי אני אשמה.

זהבה הראל: רגע. לא, אני אשמה.

אלעד ארזי: חס וחלילה, אף אחד לא האשים אף אחד.

זהבה הראל: לא מדברים על אשמה. מה שאומר כאן ראש המועצה זה שאנחנו צריכים עכשיו לסיים את ההכנה של בית הספר לקבלת התלמידים. אין שום קשר בין זה לבין תוכניות של חדשנות בפדגוגיה הבית-ספרית.

ברוריה אליעז: אז אני רוצה לענות. אתם כן קולטים, אתם אנשים נבונים אחד-אחד כאן. אתם לא רוצים ללכת עם הגישה הזאת, שאני הבאתי אותה כדי שכולנו נישר איזשהו קו ונעביר דף, ונעבוד שכם בשכם. אני שוב אומרת. זהבה, במילא יש למועצה הזאת רוב. יהיה רוב לתב"ר הזה גם בלי שאנחנו, או חלק מאיתנו, יצביע. לצערי זה כך. כי אני חושבת שהרבה יותר בריא היה, הרבה יותר בריא, אילו לא היינו תלויים כל כך הרבה ב-, איך לקרוא לזה? בגישה של כל אחד שמכריע. כי זאת המציאות. אף אחד לא יכול להגיד כאן שזה לא זה.

ענבר כהן: ברוריה, אני רוצה,

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: לא, אז אל תפסיקי אותי.

ענבר כהן: לא. חס וחלילה.

ברוריה אליעז: לכן אני מבקשת. לכן אני מבקשת. שבמילא אנחנו לא נכריע בעניין של התב"ר, אבל אתם לא רוצים להתחשב בזה שיש איזה עבר מאוד כאוב, שאתם, כדאי, כדאי שתושיטו יד. ו-,

עופר לוי: אבל להבנתי יש התחייבות שאנחנו נקיים דיון.

אלעד ארזי: אמרתי. אין בעיה.

עופר לוי: כן, אז יש התחייבות.

אלעד ארזי: אין בעיה.

זהבה הראל: אבל מה זה קשור ל-,

ברוריה אליעז: לא, אז אני רוצה,

אלעד ארזי: אמרתי מיד, עופר. אמרתי מיד.

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: אבל לא צריך לעכב את בית הספר, את הילדים, לא צריך לעכב את זה.

ענבר כהן: שנייה, אני גם חושבת שיש 2 דברים שהם שונים, עופר.

ברוריה אליעז: אנחנו נצביע דקה את זה, ו-, אני רוצה לשמוע, בסדר. אני מתרכזת עד הסוף, אני אהיה בסוף עד תום.

אלעד ארזי: מה זה, את, מה זה רכה.

ברוריה אליעז: אני אהיה עד תום, כן. מה? סליחה?

אלעד ארזי: אמרתי את מה זה רכה, חבל על הזמן, ברוריה.

ענבר כהן: למה עד תום?

אלעד ארזי: תראי איזה, את קשוחה.

ברוריה אליעז: אתה צריך כל כך להעריך את זה, מה שאמרתי עכשיו.

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: ומה שאני באמת רוצה לומר, שלמרות שאנחנו במלחמה, אנחנו במצב רע מבחינת ללכת ולהיפגש, וכו'. אני כן מבקשת שזהבה ויעל, ואתה, ומאצלינו, ומי שרוצה עוד, ומי שרוצה עוד. אני דיברתי על אנשים שאני יודעת, מן העבר שלי, ש-, ומן ההווה, שהם בתחום. אז, ש-, לא לעכב את זה ושנתיישב על זה.

אלעד ארזי: נגמר, הבטחתי.

ברוריה אליעז: קחו לכם יומיים-שלושה, נתיישב.

אלעד ארזי: לא, לא, בלי זמנים רק.

ברוריה אליעז: לא, לא, כן.

אלעד ארזי: יש פסח. אני מבטיח,

ברוריה אליעז: 4-5.

אלעד ארזי: ברוריה.

ברוריה אליעז: איך טראמפ,

אלעד ארזי: ברוריה, יש פסח, הם יוצאים לחופש פסח.

ברוריה אליעז: טראמפ אמר יומיים ואחר כך 5?

אלעד ארזי: ברוריה, הם יוצאים, 5 ימים הוא נתן.

עופר לוי: 5 ימי עסקים.

מירית בן אשר: אני רוצה גם לשאול משהו...

עופר לוי: 4 ימי עסקים.

ברוריה אליעז: טראמפ אמר יומיים ואחר כך 5.

אלעד ארזי: עופר, הם יוצאים לחופש פסח.

עופר לוי: בסדר, אני אומר ימי עסקים, לא כולל...

אלעד ארזי: אה, אוקיי.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: בסדר, קיבלתי. אני אומר עוד פעם. אני אמרתי, והנה אני חוזר על זה, יהיה דיון שלנו, של מי שביקשת שיהיה, על הנושא הזה. דיון נפרד.

ברוריה אליעז: לא, כל מי ש-,

אלעד ארזי: כל מי שמעוניין אמרת.

ברוריה אליעז: כל מי ש-, יצטרף כל מי שמבין בחינוך ומצטער.

עופר לוי: ונדאג שתהיה נוכחות מכובדת ומכבדת.

אלעד ארזי: אני מבטיח שמהצד שלי אני אדאג לזה.

עופר לוי: ו-,

ענבר כהן: שנייה, עופר, דקה. יש 2 דברים שהם,

ברוריה אליעז: אל תבטיח רק מהצד שלך. אתה ראש מועצה,

אלעד ארזי: מהצד,

ברוריה אליעז: ואתה צריך להחליט,

אלעד ארזי: את אמרת, אבל הסתכלת על החברים שלי פשוט, והנה, הם בחינוך.

ברוריה אליעז: לא, אתה יודע מה קרה לנו?

אלעד ארזי: מרים תבוא. מרים, נכון את תבואי?

ברוריה אליעז: אני לא יכולה לשכוח את הגישה...

אלעד ארזי: הנה, מרים באה.

עופר לוי: אוקיי, בסדר.

אלעד ארזי: מה, מירית? שנייה, מירית רוצה להגיד משהו.

מירית בן אשר: לא, ענבר רצתה להתייחס לזה, ואז אני אגיד משהו אחר.

ענבר כהן: לא, אני רוצה להגיד איזה,

ברוריה אליעז: אז זהו, אז סיכמנו שאנחנו בקרוב מאוד, עד כמה שאפשר, מתיישבים ומהר.

אלעד ארזי: סגור. טוב. ענבר, אתה רוצה משהו להגיד?

ענבר כהן: אני רוצה להגיד משהו ברמה העקרונית. כאילו, ברור שהדיון,

ברוריה אליעז: כמה עבדו עליי בשביל להגיד את המשפט המרכזי הזה.

ענבר כהן: אני,

ברוריה אליעז: אבל, עשיתי חושבים עם עצמי ומה, ואף אחד לא מטומטם, והרוב ידוע, וידוע גם להבא. ויש שנתיים שמחכות לנו, שכולם עם רוב אוטומטי. אז לפחות,

אלעד ארזי: מה פתאום.

מרים אלגרבל: מה?

ברוריה אליעז: אז לפחות,

מרים אלגרבל: זה לא הוגן מה שאת עושה.

ענבר כהן: מה זה 'לא הוגן'?

לורן אבישר אביטן: לא, זה לא הוגן.

ברוריה אליעז: אז לפחות זה מה שקרה בשנתיים האחרונות.

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: אני רוצה להגיד איזה 2 דברים ברמה העקרונית.

אלעד ארזי: שנייה, ענבר כהן רוצה גם,

ברוריה אליעז: מה תגידי? מה תגידי? שאת משרתת ציבור?

מירית בן אשר: שנייה, אבל ברוריה, תני לה לענות.

ברוריה אליעז: שאת משרתת ציבור? ש-,

ענבר כהן: אולי תתני לי להחליט מה אני רוצה להגיד, ברוריה?

ברוריה אליעז: טוב, את תגידי מה שאת רוצה, אני מבקשת אחר כך לענות לך בדקה אחת.

ענבר כהן: אני לא חושבת שיש לך מה לענות, כי אני לא פונה אליך בהכרח. אני רוצה להגיד,

ברוריה אליעז: אבל אני מבקשת מראש המועצה שייתן לי לענות דקה.

ענבר כהן: אין בעיה, תעני. בסדר, בסדר.

ברוריה אליעז: כי, די, אם את רוצה כל כך לדבר אז גם תקבלי גם את הדקה הזאת.

ענבר כהן: יש.

ברוריה אליעז: כי, אם יש לך מה לומר עוד.

ענבר כהן: אחד, אני חושבת שהמקום שמדבר על זה שיש רוב ברור הוא מקום שגוי. כמות חילוקי הדעות שלי עם אלעד? נראה לי מוכרת וידועה לכולם. והיא רבה מאוד. בסדר? זה שאני עובדת מאחורי הקלעים בניגוד למה שאת חושבת שצריך לעשות, אני מבינה את הטענות, ואני עדיין חושבת שכדי להגיע לכאן אני מעדיפה לעבוד הרבה פעמים מאחורי הקלעים ולא בפרונט. ולעניין בית הספר, לבית הספר יש בעיניי 2 דברים שהם נפרדים,

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אל תפנו אליי. אני מבקשת ממכם, אל תפנו אליי. אל תכניסי לי דברים בפה.

ענבר כהן: אני לא דיברתי אליך.

ברוריה אליעז: את אמרת 'כמו שאת חושבת שאני עושה'. אל תגידי את זה.

ענבר כהן: אה, כי את אמרת לי.

ברוריה אליעז: אני תכף אגיד לך מה אני חושבת שאת עושה.

עופר לוי: אוקיי.

ענבר כהן: טוב.

ברוריה אליעזר: תכף אני אגיד לך.

ענבר כהן: בסדר. והדבר השני מול זה זה שבאמת בבית הספר יש בעיניי 2 היבטים עיקריים. אחד, זה היבט הבינוני, שעליו צריך להצביע ולשחרר שם את הכסף, ושהוא ילך, הם יוכלו להמשיך לעבוד עליו. והדבר השני זה באמת התוכנית שעליו שיתוף הציבור עבד. ושיש פרוגרמה שהיא מסודרת לאיך בתי הספר הולכים להיראות. ולתוך זה נראה לי שכן יהיה נכון לנסות להבין איך אנחנו מגיעים לספטמבר כשהתוכנית הזאת ממומשת באופן שאת תבחרי. שהיא תוצג בפני המליאה, או לא תוצג בפני המליאה, שתעבוד בצוותים קטנים כדי להבין איך הפרוגרמה הזאתי מיושמת. מבחינתנו התהליך נגמר ביום שיתוף הציבור, ב-24 בפברואר, עם הצבעת המליאה. ולמעשה, ביום למחרת אצלכם התחילה העבודה.

זהבה הראל: אני מזכירה לכולם שלבית ספר יש מנהל.

ענבר כהן: בסדר גמור.

זהבה הראל: טרם נבחר מנהל/מנהלת לבית הספר. אני,

ברוריה אליעזר: זאת הערה נורא חשובה.

זהבה הראל: אני מאמינה גדולה,

ענבר כהן: בסדר. בסדר גמור.

זהבה הראל: שמנהל/מנהלת יבואו, יבחרו,

ברוריה אליעזר: נכון.

זהבה הראל: נעשה מאמץ עליון את הטוב ביותר, או את הטובה ביותר. ואני מאמינה שהיא תבוא עם תפיסה חינוכית כלשהי.

ברוריה אליעזר: אולי הוא יבוא.

ענבר כהן: ברור.

זהבה הראל: הוא או היא, אני כל הזמן אמרתי הוא או היא. בואו רגע,

ענבר כהן: בסדר גמור.

זהבה הראל: נגמור, נסיים את בית הספר, נבחר מנהלת בית ספר. ניפגש איתה, נכיר את תפיסות העולם שלה,

ברוריה אליעז: איתה/איתו. איתה/איתו.

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: למה, יש לכם כבר אותה?

זהבה הראל: אולי יש לנו ואולי לא, אנחנו חושבים.

ברוריה אליעז: לא, כי מה?

זהבה הראל: אז אנחנו,

אלעד ארזי: מתקדם.

זהבה הראל: אז לאט-לאט, חבר'ה... כי, כאילו,

אלעד ארזי: אנחנו מראיינים, בודקים. אנחנו לא מחכים.

ברוריה אליעז: מה, אתם,

אלעד ארזי: אנחנו מראיינים.

ברוריה אליעז: מותר לכם לראיין לפני המכרז?

אלעד ארזי: אנחנו פוגשים אנשים.

ברוריה אליעז: לא, לא.

אלעד ארזי: נו, מה? ברוריה.

ברוריה אליעז: תגידו לי, כי זהבה,

אלעד ארזי: ברוריה.

ברוריה אליעז: כי זהבה פנתה אליי ואמרה לי,

אלעד ארזי: אנחנו כל הזמן מחפשים.

ברוריה אליעז: באותה שיחה, שלא,

מירית בן אשר: אבל הגיוני... עוד בית ספר... אפילו גם למועצה.

ברוריה אליעז: אני מדברת, אבל זה לא חשוב. באותה שיחה,

מירית בן אשר: גם אני דיברתי קודם ולא היה חשוב.

ברוריה אליעז: באותה שיחה שקיימנו, ואת אמרת 'ברוריה, אם יש לך מישהו טוב להציע לנו',

זהבה הראל: תמיד. לגיטימי.

ברוריה אליעז: אז לכן אני שואלת,

זהבה הראל: לגמרי.

אלעד ארזי: שאלנו.

ברוריה אליעז: אם זה עדיין,

זהבה הראל: אם יש לך מישהו טוב להציע לנו.

אלעד ארזי: כן, לא היה מכרז עדיין.

ברוריה אליעז: אתם תפגשו בו?

אלעד ארזי: בטח.

זהבה הראל: נחליט איך.

אלעד ארזי: ברוריה, אנחנו נהפוך כל אבן כדי למצוא את המנהל הכי טוב, כל מי שאת מכירה שהוא טוב, תביאי.

ברוריה אליעז: לא, כי אני שואלת את זה בגלל העניין של החוקיות של, אתם פוגשים אנשים לפני המכרז, שיופיעו במכרז.

אלעד ארזי: נו, אז מה? מישהו אמר שאסור לי לפגוש אנשים לפני המכרז?

ברוריה אליעז: אני לא,

אלעד ארזי: מותר לי לפגוש כל מנהל.

ברוריה אליעז: אני לא יודעת, יש עם זה בעיה.

אלעד ארזי: אין שום בעיה, אני פוגש הרבה מאוד אנשים.

ברוריה אליעז: נכון, זהבה? זהבה, נכון?

זהבה הראל: תגידי, ברוריה היקרה, כאשת חינוך, את חושבת שב-5 דקות מכרז אנחנו נוכל באמת לבחור את הבן-אדם?

ברוריה אליעז: לא, זהבה, אני פשוט אומרת,

זהבה הראל: ישבתי באלפי מכרזים כאלה גם את.

ברוריה אליעז: אני לא באלפי, אבל ישבתי במאות. אז אני יודעת שאסור היה לי לפגוש אף אחד.

זהבה הראל: בסדר.

אלעד ארזי: אנחנו לא יודעים עדיין מי מתמודד במכרז.

ברוריה אליעז: טוב, שאלתי את השאלה...

אלעד ארזי: יאללה, קדימה. חברים, בקיצור, אני מעלה,

ברוריה אליעז: לא, אני רוצה,

מירית בן אשר: אני גם רציתי לשאול שאלה.

ברוריה אליעז: אני רוצה לענות על זה. נתת לי דקה. אני התאפקתי, ואני, כל כך רע לי להעלות את זה שאני שוב רוצה להתאפק. אבל באמת, די. אם אתה רוצה להיות כמו שאתה משחק אותה. לא אתה. הגון,

אלעד ארזי: אה, לא אני?

ברוריה אליעז: לא.

אלעד ארזי: אה.

ברוריה אליעז: אם את,

ענבר כהן: אני, אני.

ברוריה אליעז: את, אנחנו.

אלעד ארזי: אה.

ענבר כהן: אני.

ברוריה אליעז: הגון, ישר, הגונה, ישרה. אי אפשר לומר 'אני הלכתי וביקשתי מ-', אלא אם כן, אני לא יודעת, תיאמתם ביניכם שאת תגידי את זה. 'וביקשתי מאלעד שלא יעשה את השולחנות העגולים לחטיבת הביניים. כי זה מיותר'. ולמה אני אומרת 'הכל ברור מראש'? הנה. קיבלה את שלה. רע מאוד. לא רציתי להגיד את זה, ו-, כי זה כל כך מגעיל. אבל אילצת אותי. אל תשחקי לי צדקת.

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: את מאלצת אותי גם לומר דבר אחר שאני אומר אותו בחציו. אבל אם את תאלצי אותי, אז אני אומר אותו בשלמותו. להבא.

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: והדבר שאני רוצה להגיד אותו, שאם אנחנו משרתי ציבור, אז הדבר הראשון שאנחנו עושים זה לוקחים בחשבון מה שהציבור רוצה. לא מבטלים. איזו חוצפה לבקש לבטל את העניין הזה של שולחנות עגולים ולמרוח חצי שנה, ומאחורי הגב להקים איזה מן משהו שתקראו לו ועדה,

עופר לוי: היגוי, ועדת היגוי.

ברוריה אליעז: היגוי, ועדת היגוי. ולא יתכן, אני עכשיו אומרת את זה בחצי, שתעמידי, כשאת מודה בזה, את האינטרסים האישיים שלך לפני שאת בודקת,

אלעד ארזי: ברוריה, זה,

ברוריה אליעז: את ה-,

אלעד ארזי: ברוריה, זה לא,

ברוריה אליעז: את האינטרס הציבורי.

אלעד ארזי: ברוריה, די. לא, לא, אני,

ברוריה אליעז: אל תמשוך אותי בלשון,

אלעד ארזי: בסדר, ברוריה. זה לא ראוי.

ברוריה אליעז: כי אני עלולה להגיד עכשיו גם את החצי שלא אמרתי.

ענבר כהן: ברוריה, אל,

אלעד ארזי: ברוריה, אבל זה לא ראוי,

ברוריה אליעז: אז בבקשה.

ענבר כהן: רק,

אלעד ארזי: ברוריה.

ברוריה אליעז: מי שרוצה לשחק צדקת זאת לא את.

ענבר כהן: ברוריה, את מוזמנת להגיד,

ברוריה אליעז: תודה רבה, תודה רבה.

ענבר כהן: כל מה שאת,

ברוריה אליעז: אמרתי דבר וחצי, ואל תמשכי אותי להגיד גם את החצי האחרון.

ענבר כהן: את יכולה להגיד כל מה שאת רוצה.

ברוריה אליעז: כמה גועל נפש אפשר?

אלעד ארזי: די, טוב.

ענבר כהן: את יכולה מה שאת רוצה.

אלעד ארזי: אני מעלה ל-,

עופר לוי: מירית רצתה לדבר.

אלעד ארזי: אה, סליחה. אני כל,

מירית בן אשר: שלי יהיה קצר.

אלעד ארזי: כבר זה כנראה הגיל, אני שוכח כל הזמן.

מירית בן אשר: התב"ר הזה רשום במימון חברת מבנה, נכון?

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: כמה מיליונים קיבלנו, החלק הזה בהסכם? ביציאה שלהם מה-, בחוזה? אני כרגע לא זוכרת, זה היה 7 מיליון?

אלעד ארזי: לא, מה זה קשור?

מירית בן אשר: לא. המימון של חברת מבנה,

אלעד ארזי: זה לא קשור, המיליון שהם מקבלים, זה לא קשור.

ימית לוי: מיליון זה לא קשור...

מירית בן אשר: לא, לא ליציאה.

אלעד ארזי: זה לא קשור.

מירית בן אשר: יש את הכסף שבהסכם, מהם,

אלעד ארזי: לא, זה לא קשור,

מירית בן אשר: שנייה, בהסכם,

אלעד ארזי: זה של פסגות.

מירית בן אשר: לא, בהסכם ששלחתם עכשיו. יש הסכם של מבנה, יש שם 3 סעיפים,

אלעד ארזי: אה, נכון.

מירית בן אשר: אחד זה הפאדל, אחד זה החטיבה,

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: ואחד זה, לא זוכרת...

אלעד ארזי: נכון.

ענבר כהן: בית,

מירית בן אשר: תודה.

ענבר כהן: בית העלמין.

מירית בן אשר: היו, כמה?

אלעד ארזי: בית העלמין.

מירית בן אשר: מה היה הסכום סך הכל?

אלעד ארזי: בית העלמין.

מירית בן אשר: סך הכל 7 מיליון? אני טועה?

אלעד ארזי: לדעתי פחות. כמה,

ימית לוי: כמה זה בסך הכל? לא, יש פה את ה-1.2 מיליון של הפאזל, יש פה 2,700,000 של בית הספר,

אלעד ארזי: 3.9.

ימית לוי: ועוד 230 אלף של בית העלמין.

אלעד ארזי: 4.1.

ענבר כהן: 4.200.

אלעד ארזי: כן.

מירית בן אשר: אוקיי, בסדר.

אלעד ארזי: בסדר מירית? טוב, אז אני מעלה להצבעה הגדלת תב"ר 428 ב-2,644,673. התקציב יעודכן ל-25,187,246, מי בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבנים ב-2,644,673 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-25,187,246 ש"ח.

מירית בן אשר: רגע, אבל אין פה 4.200 בסך הכל. של חטיבת הביניים, בית העלמין, והפאדלים, אין פה 4.200.

ברוריה אליעז: אה, דיברנו על בית העלמין? לא שמעתי.

אלעד ארזי: לא, לא דיברנו, לא דיברנו על בית העלמין.

מירית בן אשר: לא, אני שאלתי שאלה נוספת.

ברוריה אליעז: לא, היא פתאום אמרה 'בית עלמין'.

מירית בן אשר: אני,

ברוריה אליעז: ולא שמעתי.

מירית בן אשר: כן. נכון? אין פה 4.200. 2.600 ועוד 2.20. ועוד 56 אלף, זה לא 4.200.

אלעד ארזי: מה זה 56 אלף?

לורן אבישר אביטון: לא, זה 1.200 מיליון.

מירית בן אשר: פאדל.

ימית לוי: רגע.

ענבר כהן: 1.200, הפאדל.

אלעד ארזי: עוד פעם, תן לימית, ימית תעשה לך, שנייה.

ימית לוי: רגע, אני אסביר. יש את ההסכם עם, ההסכם עם מבנה,

מירית בן אשר: אולי פספסתי משהו בחישוב, אני רק שואלת כדי להבין את זה.

ימית לוי: ההסכם עם מבנה, הוא כולל בעצם גם את ה-5% עמלה של מבנה. זה ההפרש בין התב"רים שאנחנו פותחים או מגדילים להסכם. מבנה רצו שהעמדה שלהם תהיה בתוך ההסכם, למרות שאנחנו לא מקבלים אותה. הם יקבלו אותה ישירות מרמ"י,

אלעד ארזי: לא נראה לי שזה מה שהיא שאלה אבל.

מירית בן אשר: אולי בסך הכל.

ימית לוי: זה ההפרש בין הסכימה של התב"רים לסכימה של ההסכם, לזה את מתכוונת? להפרש הזה?

מירית בן אשר: 2.6, לא. זה פחות מ-3.

ימית לוי: אנחנו פותחים את התב"ר 2,644,673, אבל ההסכם הוא על 2,768,256. ההפרש הוא העמלה של מבנה.

ברוריה אליעז: אתה שומע מה שהיא עונה לה?

מירית בן אשר: ההפרש בין 2.600 למה?

אלעד ארזי: לא. אני לא.

מירית בן אשר: סליחה.

ברוריה אליעז: אני יודעת שאתה לא שומע, כי מפריעים לך.

ימית לוי: 2,644,673 זה הסכום שאנחנו מגדילים את תב"ר בית הספר. בהסכם, הסכום שמופיע הוא 2,768,000.

מירית בן אשר: ביחס רק לסעיף הזה? הבנתי, את העמלה. אוקיי, סבבה.

ימית לוי: ככה זה גם בבית העלמין. ההרשאה היא 230 אלף שקל, היא כוללת עמלת מבנה, זאת אומרת אנחנו מגדילים את התב"ר,

אלעד ארזי: ב-291.

ימית לוי: ב-219.

מירית בן אשר: זה אומר שכל ה-1.200 מיליון ש-, קפצתי שנייה לדבר האחרון, של הפאדל, זה, כל ה-1.200 מיליון זה מאותו הסכם?

ימית לוי: הפאדל, אנחנו כבר פתחנו את הפאדל,

מירית בן אשר: נכון.

ימית לוי: אבל עשינו, אז פתחנו אותו מול רשות מקרקעי ישראל במקום מול מבנה. אז אנחנו משנים גם את הגורם הממונה. וגם מפחיתים את העמלה של מבנה, את ה-5% האלה שהם לא יישארו.

מירית בן אשר: הבנתי.

אלעד ארזי: כי רמ"י לא מעבירה ישירות, היא מעבירה דרך מבנה.

מירית בן אשר: אין בעיה, אבל כשסוכמים את זה ל-4.200 זה פלוס ה-1.2 שמופיע שם? זו הכוונה.

ימית לוי: כן, כן.

אלעד ארזי: כן, כן.

מירית בן אשר: בסדר, זו הייתה השאלה.

אלעד ארזי: טוב. אז, אה, הצבענו? או לא הצבענו?

* מדברים ביחד.

מירית בן אשר: חטיבת בניינים, הצבענו.

ברוריה אליעזר: על בית העלמין לא הצבענו. פתאום שמעתי בית עלמין.

7. הגדלת תבר 407 - תכנון והרחבת בית העלמין ב-219,048 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-869,048 ש"ח

אלעד ארזי: הגדלת תב"ר 407, תכנון והרחבת בית העלמין, 219,048 שקל. אותו דבר, במימון חברת מבנה. לאחר הגדלת התקציב, התקציב יעודכן ל-869,048, מי בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את הגדלת תב"ר 407 - תכנון והרחבת בית העלמין ב-219,048 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-869,048 ש"ח.

מירית בן אשר: להרחבה של בית העלמין, יש לי מלא שאלות היום. להרחבה של בית העלמין יש גם כסף שעובר מהכספים שקיבלנו מהממשלה בנוסף?

אלעד ארזי: איזו ממשלה?

ימית לוי: אין לנו,

מירית בן אשר: אנחנו מקבלים הרי,

איציק זיו: אין לנו את התקציב,

אלעד ארזי: לא.

ימית לוי: אנחנו הגדלנו את התב"ר הזה פעם אחת מכספי קרן,

אלעד ארזי: שירותי דת.

מירית בן אשר: תודה, לזה התכוונתי.

אלעד ארזי: של בית העלמין.

ימית לוי: זה שלנו.

אלעד ארזי: זה שלנו.

ברוריה אליעז: אלעד, איפה יהיה ההמשך?

מירית בן אשר: הגדלנו אותו כבר?

אלעד ארזי: מה?

ברוריה אליעז: איפה יהיה ההמשך שלו? של בית העלמין?

אלעד ארזי: דרומה.

ברוריה אליעז: דרומה?

אלעד ארזי: כיוון דרומה, כמו שאת עולה בעלייה, תחשבי שהוא ימשיך לשם, כאילו תמשיכי אותו.

ברוריה אליעז: אה.

אלעד ארזי: דרומה.

ברוריה אליעז: שם יש את המקום?

אלעד ארזי: כן.

עופר לוי: אז יצא מכרז לעבודה של בית העלמין?

אלעד ארזי: לא יצא מכרז כי יש לנו את קבלן התשתיות, נכון?

ימית לוי: יש לנו קבלן שזכה במכרז, קבלן תשתיות ועבודות הגמר,

אלעד ארזי: יצא בעצם מכרז.

ימית לוי: ובעצם הוא זה שיעשה את העבודה. יש,

עופר לוי: אז זה מכרז שלנו או של מבנה?

אלעד ארזי: לא.

ימית לוי: מכרז שלנו.

אלעד ארזי: אנחנו מבצעים את זה.

ימית לוי: אנחנו המבצעים.

אלעד ארזי: הם מעבירים לנו את הכסף בסך הכל. הם גוף,

עופר לוי: מה?

אלעד ארזי: הם סוג של צינור לכסף, במילים פשוטות, של רשות מקרקעי ישראל. הם מעבירים את הכסף. הביצוע הוא ביצוע של קבלן שלנו.

ברוריה אליעז: רגע, חבר'ה, האם משרד הדתות שותף לכל העניין הזה של בית העלמין?

ימית לוי: אני בדקתי, אני פניתי למשרד הדתות,

ברוריה אליעז: לא? מה?

ימית לוי: אני פניתי למשרד הדתות ובדקתי עם יש איזושהי השתתפות. נאמר לי שכרגע אין איזושהו קול קורא, אין צפי לקול קורא,

אלעד ארזי: אין להם כסף.

ימית לוי: גם אין תקציב מדינה.

ברוריה אליעז: אין להם כסף?

ימית לוי: הזמינו אותי,

ברוריה אליעז: מיליארד הם קיבלו.

אלעד ארזי: אין להם כסף בשביל להביא.

ברוריה אליעז: אנחנו כולנו מראים להם איפה הכסף, נכון?

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: אין להם כסף.

ימית לוי: הם הזמינו אותי להתעדכן עוד כמה חודשים, וממילא, גם אם יהיה, אני משערת, בגלל הסוציו של להבים, אנחנו לא בדיוק נקבל פה מיליונים. אבל,

ברוריה אליעז: לא, אבל מה הרב אומר? באמת, אני אומרת לכם,

אלעד ארזי: זה לא קשור לרב, זה לא קשור.

ברוריה אליעז: הייתה שיחה כאן עם הרב? אין לו,

אלעד ארזי: זה לא קשור לרב, זה לא קשור לרב.

ברוריה אליעז: אין לו איזו השפעה?

אלעד ארזי: זה לא, זה לא לרב. לא.

ברוריה אליעז: לא?

אלעד ארזי: לא, לא.

עופר לוי: אז המכרז, הוא עובר דרך ועדת מכרזים? עבר?

אלעד ארזי: אני לא יודע, אני לא,

עופר לוי: מבחינת הקבלן.

ימית לוי: מה, מול המרשם? בטח.

אלעד ארזי: עבר?

ימית לוי: מזמן.

אלעד ארזי: עבר. כן.

ברוריה אליעז: מה?

ענבר כהן: כן.

אלעד ארזי: קבלן תשתיות, עופר.

עופר לוי: כן, כן.

אלעד ארזי: היה לדעתי.

ימית לוי: זה אלוברה.

אלעד ארזי: אלוברה.

עופר לוי: אוקיי. אוקיי.

ימית לוי: מי יושב בוועדה?

ענבר כהן: כן, כן.

לורן אבישר אביטון: כן, כן.

אלעד ארזי: טוב. הקטנת תב"ר,

ענבר כהן: זה לא אלוברה.

אלעד ארזי: אלוברה.

ימית לוי: אלוברה.

ענבר כהן: אלוברה?

8. הקטנת תב"ר 457 - הקמת שלושה מגרשי פאדל (שרונית) ב-56,268.62 ש"ח ושינוי מקור מימון לחברת מבנה. לאחר הקטנה, התקציב יעודכן ל-1,201,917 ש"ח

אלעד ארזי: הקטנת תב"ר 457, הקמת 3 מגרשי פאדל בשרונית. לאחר ההקטנה התקציב יעודכן ל-1,201,917 ש"ח ושינוי מקור מימון, כמו שהסבירה קודם, לחברת מבנה. כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את הקטנת תב"ר 457 - הקמת שלושה מגרשי פאדל (שרונית) ב-56,268.62 ש"ח ואת שינוי מקור המימון לחברת מבנה. לאחר הקטנה, התקציב יעודכן ל-1,201,917 ש"ח.

עופר לוי: מה הצפי למגרשי פאדל?

אלעד ארזי: עובדים עליהם. הם אמורים לצקת, אני מקווה שבוע הבא, אולי אפילו עוד השבוע, את הרצפה. ועובדים יפה שם.

נוצר על ידי **SUMIT**.

עופר לוי: ומתי זה אמור להיפתח? ב-,

אלעד ארזי: אנחנו דיברנו על אזור מאי.

עופר לוי: אה, מדהים.

אלעד ארזי: כן.

עופר לוי: הבן שלי ישמח.

אלעד ארזי: כן, כן.

עופר לוי: הוא נוסע לבאר שבע עם הרבה חברים.

אלעד ארזי: כן. בכלל, הרבה נוסעים לזה, זה יהיה,

ענבר כהן: גם צחי.

9. תב"ר 464 - שוק איכרים להבנים-מיתר על סך 500,000 ש"ח במימון נגב גליל

אלעד ארזי: תב"ר 464, שוק איכרים להבנים-מיתר על סך 500 אלף ש"ח במימון נגב גליל.

ענבר כהן: יפה.

אלעד ארזי: אין לי משהו לפרט על זה, מישהו רוצה לשאול משהו?

עופר לוי: אז למה הכסף הולך שם? ב-,

אלעד ארזי: יעל, את רוצה קצת להסביר?

יעל חמאוי: כן. אני אספר. זה קוד קורא חדש, שיצא, שהוא גם תלוי בשיתוף פעולה. עוד שירי מילאה אותו כמנכ"לית, בשיתוף המנכ"לית של מיתר. זה שיתוף פעולה בין 2 רשויות,

ימית לוי: אפשר לספר שבסיבוב הקודם לא זכינו בגלל שניגשנו לבד.

יעל חמאוי: כן. זה, נכון.

ימית לוי: עכשיו זכינו בשיתוף פעולה...

יעל חמאוי: זה מותנה בשיתוף פעולה, זה קול קורא כמו כל מה שעושים נגב גליל, ללא מאטציינג. זה 100% השתתפות. מקבלים 500 שקלים בתנאי שעושים 5 שווקי איכרים בשיתוף פעולה. כשיש כל מיני תנאים, צריך 16 רוכלים של תוצרת חקלאית, וזה צריך להיות,

עופר לוי: אז זה יהיה פעם אצלנו, פעם אצלם?

יעל חמאוי: לא, אז ככה. כרגע יש לי תקשורת שם, זה כבר לא אצל המנכ"לית, זה אצל מנהלת פרויקטים שלהם, שהיא בעצמה גם זכתה בקול קורא הזה עוד בירוחם, והיא מכירה ויודעת. בוודאות זה יהיה פעמיים אצלם ופעמיים אצלנו, ולגבי הפעם החמישית צריך להחליט, האם זה יהיה כאן או האם זה שם. עדיין אין תוכנית לזה,

ברוריה אליעז: איפה יהיה אצלם?

עופר לוי: מה?

ימית לוי: מיתר.

ברוריה אליעז: איפה זה אצלם?

יעל חמאוי: אצלם זה,

אלעד ארזי: מיתר.

עופר לוי: מיתר, מיתר, שיתוף פעולה עם מיתר, זה שוק האיכרים.

יעל חמאוי: במיתר זה כנראה יהיה באזור המרכז המסחרי, אצלנו יש חלופה, אחת, שזה יהיה איפה שיש היום את השוק. שזה מאוד יפה, ובאמת זו הזדמנות לעשות פעמיים אירועים שקצת מרימים אותו, וגם נפגשנו עם גיא, שהוא מנהל את השוק כאן. ואפשרות אחרת שזה יהיה אולי פה, ברחבה היפה מאחורה. שזה גם היה,

מירית בן אשר: יותר מזמין.

יעל חמאוי: כן.

עופר לוי: כן.

יעל חמאוי: שזה גם היה רעיון של אלעד, שהמקום הזה יקבל קצת חיים, אז אפשר לעשות את זה שם. הסכום שיש לכל שוק כזה הוא 100 אלף שקלים, שזה בעצם מאפשר גם, הם מחייבים להביא מפיך ספציפי לשוק, בנוסף לזה שהרשות, במקרה הזה המתנ"ס, מתחייבת שהמנהל המקצועי שלה ילווה את זה, שאת זה

הם לא משלמים. ואז בתוך הסכום הזה אפשר גם להכניס איזו הופעה קטנה. בקיצור, זה יהיה יפה. עדיין אין לנו את התוכנית. אני חושבת שמה שיהיה זה שזה באמת יהיה ביחד עם אירועי, כנראה זה ישתלב עם אירועי הקיץ. זה יעשיר את האירועים, זה יכול להיות קצת לפני ראש השנה, כיריד, זה,

עופר לוי: נשמע מדהים.

יעל חמאוי: הטווח, בעצם ההרשאה התקבלה באמצע פברואר, וזה, אפשר להשתמש בזה עד פברואר בשנה הבאה. ובזכות הסדר והארגון של ימית אנחנו מחויבים לעשות את התב"ר עכשיו, כדי שלא נרתום את העגלה לפני הסוסים.

ימית לוי: שזה לא מה שיעכב אותך לעבוד.

איציק זינו: זה 5 אירועים חד-פעמיים?

יעל חמאוי: כן.

מירית בן אשר: חלק מהכסף יכול ללכת על דברים קבועים? או שזה חייב ללכת על החד-פעמי?

יעל חמאוי: אני אומרת שוב, אני קראתי את זה הרבה אבל אני לא זוכרת בעל-פה כל פרט. למיטב זכרוני, לא. אבל יכול להיות שאפשר כיסאות או הצללה, זה, אבל אי אפשר דברים ברקע... יכול להיות שאפשר ציוד שימשיך לשמש אותך. כמו בידורית, או כיסאות, או דוכנים שישמשו עוד. זה לא ניכר בקול קורא, בסדר? זה גם לא, זה נשמע הרבה כסף אבל זה לא כל כך הרבה כסף, 100 אלף שקלים לאירוע. בסדר?

אלעד ארזי: טוב. חברים,

ברוריה אליעז: אני לא, זה נשמע לי נהדר, שיתפתח, ויופי, ויראה באמת יפה כמו שאת חולמת. אבל אני לא הבנתי את ה-, אני רואה שמדובר ב-,

יעל חמאוי: מדובר ב-5,

אלעד ארזי: לא, שהתחלת ב-'הוזה' ועצרת.

ברוריה אליעז: מה?

אלעד ארזי: התחלת ב-'הוזה' וזה הצחיק אותי.

ברוריה אליעז: לא, לא 'הוזה', מה פתאום, 'חולמת'. התכוונתי רק לחיובי. אבל, לא, באמת אני לא מבינה את ה-5 פעמים האלה, מה זה? מה זה ה-,

יעל חמאוי: אני אגיד לך,

ברוריה אליעז: ההתוויה הזאת של 5?

יעל חמאוי: למשרד לפיתוח נגב גליל, יש להם מדי פעם יוזמות שהן נועדו בעצם לתת משהו שעוד לא היה אף פעם. אז המטרה שם זה להעצים את החקלאים באזור הנגב והגליל. זה דבר שהממונה על הרשות לפיתוח הנגב והגליל,

ברוריה אליעז: אז הם נותנים לזה חצי מיליון?

יעל חמאוי: כן.

ברוריה אליעז: ל-5 פעמים?

יעל חמאוי: כן,

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אבל אנחנו יכולים אחר כך להשתמש בזה הלאה ולהיות שוק שממשיך את זה? את ה-,

ענבר כהן: נכון. נכון.

יעל חמאוי: אז יש פה שוק מאוד יפה שקיים כבר, והאירועים האלה, לפחות ה-2 שיהיו אצלנו, מטרתם קצת להעצים את זה. האם אפשר לעשות משהו בר-קיימא? אני אבדוק את זה,

עופר לוי: לרכב שיכול לשמש אותנו בהמשך, כן.

ברוריה אליעז: זהו. האם,

יעל חמאוי: אבל, כרגע, בקול,

ברוריה אליעז: האם זה יכול להפוך להיות משהו בר-קיימא אמיתי?

יעל חמאוי: אז אני אומרת שוב, אני אומרת שוב. כרגע בתוך הקול קורא,

ברוריה אליעז: זה נשמע הרבה כסף ל-5 הטמעות.

ענבר כהן: נכון.

אלעד ארזי: נכון.

ענבר כהן: נכון, נכון.

אלעד ארזי: נכון, נכון, יפה מאוד.

ברוריה אליעז: לא, אז לכן אנחנו יכולים להשקיע בזה לטווח ארוך.

ענבר כהן: נכון...

יעל חמאוי: כן.

אלעד ארזי: כן.

יעל חמאוי: המטרה ודאי תהיה כזאת,

אלעד ארזי: במידה וזה ניתן,

יעל חמאוי: במידה וזה ניתן.

אלעד ארזי: במידה וזה ניתן זה מה שיהיה. נכון.

ברוריה אליעז: במידה והם יסכימו.

יעל חמאוי: נכון.

אלעד ארזי: בדיוק.

ברוריה אליעז: זה פשוט בזבוז שהם לא יסכימו.

ענבר כהן: לא, אולי חלק וחלק.

אלעד ארזי: יש תנאים,

ברוריה אליעז: ממש לא מבינה את ההיגיון.

עופר לוי: נכון מאוד.

אלעד ארזי: טוב. חברים, מי בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את תב"ר 464 - שוק איכרים להבנים-מיתר על סך 500,000 ש"ח

במימון נגב גליל.

10. שאלות

אלעד ארזי: אני רוצה רגע 2 דברים, בסדר? ברשותכם. אמרתי שאת תב"ר הביטחון, ה-9 מיליון, ה-8,950,000, לא יודע, אנחנו נשלח אליכם, ברשותכם, בוואטסאפ, ונאשר את זה. זה גם בלי מאטצינג, בלי כלום, תקראו את הנספח, אני פשוט לא רוצה עוד פעם להביא את כולם. ותב"ר נוסף שאני רוצה שגם אותו אנחנו נשלח כנראה בוואטסאפ. אם אתם זוכרים, זכינו בקול קורא של משרד החינוך לשיפוץ בית ספר יסודי. זוכרים? 1.200 מיליון. ב-1.200 מיליון האלה יש 300 אלף שקל מאטצינג.

מירית בן אשר: על רקע זה שפותחים עוד אחד? וזה, צריך...

אלעד ארזי: האמת, זה לא קשור, זכינו בזה בלי קשר.

מירית בן אשר: אוקיי.

אלעד ארזי: עופר, אתה זוכר על מה אני מדבר? רק תגידו לי אם אתם איתו. זכינו בקול קורא של משרד החינוך, 1.5 מיליון, שמתוך זה 1.200 מיליון משרד החינוך שם, 300 המועצה שמה.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: אנחנו ביקשנו שינוי ב-300 אלף. למה ביקשנו שינוי ב-300 אלף? כי בעצם יש הגדרה מה אתה יכול לעשות עם, כאילו מה המאטצינג שאתה מחויב לו. ואנחנו עשינו עכשיו, אנחנו עובדים מול משרד החינוך לשנות על מה אנחנו רוצים לבזבז את ה-300 אלף שלנו.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: והבקשה שלנו, אנחנו רוצים עכשיו לעשות בתוך, אני מניח, חודשיים-שלושה, לפני הקיץ, אני רוצה לעשות הצללה בבית הספר היסודי פה, לילדים הקטנים, שיהיו פה,

מירית בן אשר: אין הצללה?

אלעד ארזי: יהיה להם פה בית ספר, לא, אין במגרש כדורסל.

ענבר כהן: במגרש כדורגל.

מירית בן אשר: אה, במגרש. לא אמרת איפה.

אלעד ארזי: המגרש. אז לעשות שם הצללה על כל הזה. זה כנראה עניין של חודשיים-שלושה, אנחנו עכשיו יצאנו למכרז. ואנחנו רוצים שזה ייחשב כמאטצינג שלנו. כי זה גם ככה כסף שאנחנו יכולים להשקיע,

מירית בן אשר: למה שזה לא יהיה, ייחשב?

אלעד ארזי: כי זה אישור של משרד החינוך.

עופר לוי: הנושא של פאנלים סולאריים,

ימית לוי: ...

מירית בן אשר: כי זה לא נחשב...

אלעד ארזי: אי אפשר לעשות את זה.

עופר לוי: אי אפשר שם?

אלעד ארזי: אי אפשר. כי זה,

עופר לוי: כי זה, דובר על זה גם בוועדה,

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: הם לא אמרו שלא. שנייה. ה-300 אלף שאנחנו רוצים לשים על בית הספר זה לעשות הצללות מבד.

עופר לוי: בלי קשר ל-300 אלף.

ברוריה אליעז: רגע, אבל,

עופר לוי: האם אין ייתכנות לעשות,

ברוריה אליעז: לא,

אלעד ארזי: עשינו בדיקה כלכלית, ימית, את רוצה לפרט?

עופר לוי: לא, השאלה אם יש מימון?

אלעד ארזי: עשינו,

עופר לוי: אני זוכרת את הבדיקה הכלכלית, כן.

אלעד ארזי: עשינו בדיקה כמה יעלה לנו לעשות קירוי פלדה.

עופר לוי: כן.

ימית לוי: אלומיניום, הקירוי, ש-

עופר לוי: אני מכיר את זה, זה לא כלכלי ולא...

ימית לוי: זה עוד יותר יקר.

אלעד ארזי: בדיוק, זה לא כלכלי בעליל.

עופר לוי: אבל השאלה אם אפשר להשיג מימון ייעודי? שאז זה לא...?

ימית לוי: יש.

אלעד ארזי: בדקנו, וגם את זה קיבלנו. 300 אלף ועדיין זה לא השתלם לנו. השגנו 300 אלף לקירוי, פה, ממשרד האנרגיה.

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: פה, משרד האנרגיה? אני לא טועה?

ימית לוי: כן.

מירית בן אשר: קירוי של מה?

אלעד ארזי: משרד האנרגיה,

ענבר כהן: של המגרש.

עופר לוי: כדי להתקין עליו.

אלעד ארזי: הייתה לנו,

מירית בן אשר: שנייה, הוא מדבר על משהו אחר.

אלעד ארזי: לא, לא,

עופר לוי: זה כדי להתקין פאנלים על ה-

אלעד ארזי: שנייה, הייתה, עופר צודק. הייתה התלבטות במגרש כדורסל פה, האם לעשות קירווי לסולארי או קירווי בד.

מירית בן אשר: אוקיי.

אלעד ארזי: כשכמובן ההעדפה שלנו הייתה קירווי סולארי. עשינו בדיקות, וגם הלכנו וגייסנו כסף,

ברוריה אליעז: אז זאת אומרת שאפשר אבל לא כדאי?

מירית בן אשר: רגע, שנייה.

אלעד ארזי: זה,

ברוריה אליעז: לא אי אפשר?

אלעד ארזי: כן. אבל,

מירית בן אשר: אבל שנייה, אני רוצה לשמוע את כל הפרטים.

ברוריה אליעז: לא כדאי.

אלעד ארזי: לא כדאי ב-,

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: ושאלתי למה אי אפשר?

אלעד ארזי: אה, סליחה. אז לא כדאי בפער כלכלי, בקיצור ולעניין.

מירית בן אשר: אבל שנייה, היית באמצע המשפט, אני לא שמעתי את ההמשך שלך. קיבלנו אישור, לא בד, סולארי, ו-?

אלעד ארזי: לא קיבלנו אישור. עשינו בדיקה כלכלית, וגם קיבלנו 300 אלף שקל, נכון? 300 או 350, ממשרד האנרגיה, לעשות פה קירווי פלדה עם פאנלים סולאריים. וגם אחרי של ה-350 אלף האלה ראינו ש-,

עופר לוי: אבל זה לא רק כלכלי, זה גם סביבתי, השאלה אם זה בפער...

אלעד ארזי: אני אומר, אבל עופר, הפער הוא כל כך גדול.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: ראינו שלייצר את זה, כמה?

אלעד ארזי: זה מעל מיליון,

ימית לוי: זה גם, זה לא רק זה. כזה פרויקט מצריך היתר והוא מצריך מכסות מחברת חשמל. זאת אומרת שהיינו רואים את ההצללות האלו אולי עוד שנתיים במקרה הטוב. אז גם לא רצינו להשאיר את הילדים בלי הצללה. יכול להיות שבעתיד אנחנו נממש את זה, אולי בבית ספר החדש. כרגע, גם בשביל הזמנים, וגם בגלל שאנחנו יכולים לנצל את הקול הקורא הזה,

עופר לוי: לבצע מהר, שיהיה צל לילדים, זה ללא ספק גם,

אלעד ארזי: אז אלה 2 תב"רים, אני אומר, שאנחנו נוציא בוואטסאפ, לדעתי, אני, עוד פעם, מקווה מאוד, לא, למרות שמשדד החינוך יוצא לחופשה. אבל את ה-,

שמואל לביא: למה וואטסאפ...

אלעד ארזי: אה?

שמואל לביא: למה בוואטסאפ? מה הדחיפות?

ענבר כהן: כי הוא רוצה להתקדם עם זה.

אלעד ארזי: אמרתי, הביטחון, אני רוצה להתקדם עם זה.

מירית בן אשר: קיבלנו את הכסף כבר? כאילו, מתי...

אלעד ארזי: לא.

ענבר כהן: לא.

אלעד ארזי: אני מחכה לנספח לחוזה, אחרת הייתי מעלה את זה פה. זה אמור להיות עניין של יום-יומיים. אני אעביר את זה בוואטסאפ,

ברוריה אליעז: לא, אולי זה מפריע לו,

אלעד ארזי: ונתקדם.

ברוריה אליעז: אולי זה מפריע לו מבחינה תקנית, שאתה לא יכול להוציא...

אלעד ארזי: לא, בטח שאפשר, אישרנו כבר דברים בוואטסאפ. מה, זו פעם ראשונה?

ברוריה אליעז: אולי בכל הפעמים ה-,

אלעד ארזי: נשיג אישור משפטי. נשיג אישור משפטי, בסדר? זה לא,

ברוריה אליעז: תעשה, שלא יהיו בעיות.

אלעד ארזי: בסדר גמור. חברים, בסדר? זה רק רקע שאני רוצה לתת לכם לגבי 2 התב"רים האלה, שייטכן שאני אשלח אותם, בסדר? כי אני לא יודע, עוד פעם, יש לנו את פסח, אז אני לא יודע מתי נפגש. בכל מקרה, אני אאחל עוד פעם לכולם חג שמח ובשורות טובות.

עופר לוי: חג שמח.

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אמן.

מירית בן אשר: מתי הישיבה הבאה?

אלעד ארזי: ושחיילינו יחזרו בשלום וננצח.

לורן אבישר אביטן: אמן.

ענבר כהן: אמן, אמן.

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה מאשרת את פרוטוקול הישיבה מן המניין 2026-3 פה אחד.	אושר פה אחד.
2	המליאה מאשרת פה אחד את מינויו של מר דייגו קרמינצר כמספר 2 במכלול הנדסה בזמן חירום במקום מר אוהד סיון שעזב.	אושר פה אחד.
3	המליאה מאשרת פה אחד את הוספתה של גבי גל בר קול כראש מכלול מידע לציבור.	אושר פה אחד.
4	המליאה מאשרת פה אחד את ועדת פסי"ח לקליטת אוכלוסייה וטיפול בחללים בזמן חירום.	אושר פה אחד.

5	המליאה מאשרת פה אחד את תב"ר 463 - הקמה ותחזוקה של מערכים טכנולוגיים על סך 150,000 ש"ח במימון המשרד לביטחון לאומי.	אושר פה אחד.
6	המליאה מאשרת פה אחד את תב"ר 462 - שיפוץ מתנ"ס על סך 250,000 ש"ח במימון משרד נגב גליל.	אושר פה אחד.
7	המליאה מאשרת פה אחד את הגדלת תב"ר 428 - חטיבת בניינים להבים ב- 2,644,673 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל- 25,187,246 ש"ח.	אושר פה אחד.
8	המליאה מאשרת פה אחד את הגדלת תב"ר 407 - תכנון והרחבת בית העלמין ב- 219,048 ש"ח במימון חברת מבנה. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל- 869,048 ש"ח.	אושר פה אחד.
9	המליאה מאשרת פה אחד את הקטנת תב"ר 457 - הקמת שלושה מגרשי פאדל (שרונית) ב- 56,268.62 ש"ח ואת שינוי מקור המימון לחברת מבנה. לאחר הקטנה, התקציב יעודכן ל- 1,201,917 ש"ח.	אושר פה אחד.
10	המליאה מאשרת פה אחד את תב"ר 464 - שוק איכרים להבים-מיתר על סך 500,000 ש"ח במימון נגב גליל.	אושר פה אחד.

תום הדיון

מנהלת הוועדה

יו"ר הוועדה